

گزارش وقوع فیروسارکوما یا در یک قلاده سگ نژاد ژرمن شپرد

سید محمد حسینی^۱، یاسمن نوری^۲، امیرحسین مشرفی^۳

۱. دپارتمان پاتوبیولوژی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران

۲. باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران

yasaman.nouri2014@gmail.com

مقدمه: فیروسارکوما توموری بدخیم است که رشد آهسته ای دارد و محل پدید آمدن این تومور در بافت پیوندی پوست و زیرپوست می باشد. وقوع فیروسارکوما نادر است اما در صورت وقوع بسیار کشنده می باشد. این تومور بیشتر در سگ های پیر بوجود می آید ولی ممکن است در سگ های جوان هم مشاهده شود. فیروسارکوما معمولا در جمجمه، ستون فقرات و پاها بوجود می آید. دلیل اصلی وقوع آن نامشخص و متاستاز این تومورها نیز نادر می باشند. روش کار: یک قلاده سگ نژاد ژرمن شپرد ۷ ساله به دلیل وجود توده ی بزرگی در پای راست به کلینیک دامپزشکی ارجاع داده شد که پس از معاینات اولیه تصمیم به جراحی گرفته شد. پس از خارج نمودن توده ی توموری با وزن ۰/۵ کیلوگرم نمونه بیوپسی اخذ گردیده و پس از پایدار شدن در محلول فرمالین بافر ۱۰٪ به آزمایشگاه پاتولوژی ارجاع داده شد و مراحل آماده سازی بافتی و تهیه مقاطع با فواصل ۵ میکرون تهیه و با روش هماتوکسیلین و ائوزین رنگ آمیزی شدند. بحث و نتیجه گیری: ارزیابی میکروسکوپی مراحل تقسیمات سلولی، پلی مرفیسم و عدم نسبت هسته به سیتوپلاسم را نشان داد، همچنین نمای گردبادی (چلیپایی) و رشته های کلاژن در جهت های مختلف قابلیت رویت دارد. در نتیجه مشخص گردید تومور برداشته شده از نوع فیروسارکوما بودند. برای برداشتن این نوع تومورها عمل جراحی توصیه می شود. اگر به دلایل مختلف انجام عمل جراحی امکان پذیر نبود رادیوتراپی و شیمی درمانی از دیگر گزینه ها برای درمان می باشند، حتی در مواردی که این تومورها با موفقیت توسط جراحی برداشته شوند احتمال عود مجدد آن وجود دارد.

کلمات کلیدی: فیروسارکوما، سگ، هیستوپاتولوژی، پلی مرفیسم

مطالعه هیستوپاتولوژی تاثیر نانوذرات اکسید روی بر بافت کلیه موش نژاد ویستار

سید وحید رضوی مهر^۱، سید محمد حسینی^۲، لیلا بیگم حجازیان^۳

۱ گروه دامپزشکی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران

۲ گروه پاتوبیولوژی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران

۳ گروه آناتومی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بابل، بابل، ایران

vahid.razavi72@yahoo.com

مقدمه: سمیت عنصر روی (Zn) ثابت شده است. امروزه کاربرد نانوذرات در مواد و صنایع مختلف افزایش یافته است. نانو ذرات اکسید روی برای اهداف صنعتی و خانگی استفاده می شود؛ این احتمال وجود دارد که افزایش تولید صنعتی منجر به تماس (پوستی، استنشاقی و مصرفی) و مواجهه انسانی شود. هدف از این مطالعه بررسی تاثیر نانوذرات اکسید روی بر روی بافت کلیه موش صحرایی می باشد. روش کار: در این مطالعه تجربی ۳۰ موش صحرایی نر با وزن 20 ± 22 گرم به طور تصادفی در ۳ گروه ده تایی تقسیم شدند. دو گروه به عنوان گروه های کنترل و شش درمان شده با سالیس در نظر گرفته شدند و یک گروه برای مدت معینی (دو بار در هفته به مدت چهار هفته) به صورت تزریق داخل صفاقی ۷۵ میلی گرم/کیلوگرم به ازای وزن بدن نانو ذرات اکسید روی را دریافت کردند. همه گروه ها در محیطی کنترل شده با درجه حرارت 23 ± 2 ، رطوبت نسبی 5 ± 5 ، ۱۲ ساعت نور و ۱۲ ساعت تاریکی و دسترسی آزاد به آب و غذا قرار داده شدند. بررسی های هیستوپاتولوژی بعد از مراحل آماده سازی بافت و تهیه لام بافتی صورت گرفت. بحث و نتیجه گیری: در بررسی هیستوپاتولوژیک متعاقب استفاده از نانوذرات اکسید روی ضایعاتی همچون پرخونی، اینفیلتریشن سلول های آماسی و کست هیالین مشاهده شد. این مطالعه نشان داد که نانوذرات اکسید روی منجر به ایجاد اثرات مخربی در بافت کلیه می شود.

کلمات کلیدی: کلیه، اکسید روی، نانو ذره، موش صحرایی